

Побережник О.В.
Викладач кафедри теорії іноземних мов
Уманський державний педагогічний
університет імені Павла Тичини

Організація навчального процесу в умовах кредитно-трансферної системи навчання

Практичний курс латинської мови для студентів факультету іноземної філології є спеціальною лінгвістичною дисципліною, яка має на меті удосконалення загальноосвітнього світогляду студентів та формування у них наукового підходу до вивчення живої іноземної мови, яка вивчається ними в якості фахової дисципліни.

Науковий підхід до реалізації цих завдань, на нашу думку, забезпечується через вивчення фонетичних, лексичних, морфологічних та синтаксичних явищ латинської мови у зіставленні з відповідними явищами сучасних іноземних мов, які вивчаються студентами.

Під час навчання в умовах кредитно-трансферної системи, коли зарахування курсу певної дисципліни можливе без рубіжного контролю – іспиту, особливого значення набувають ІНДЗ, що дає студенту можливість отримати додаткові, часто вирішальні бали для отримання високої оцінки за шкалою ECTS.

Окрім цього, враховуючи факт, що студенти навчаються за фахом англійська та німецька мова, а також англійська та французька мова, рекомендовані ІНДЗ (індивідуальні науково-дослідні завдання) крім дослідження лексичних паралелей латинської, англійської, французької та німецької мов включають у себе творчі роботи на фонетичному, морфологічному та синтаксичному рівнях.

Завдання лексичного рівня готують студентів до вміння виявляти зв'язок між лексикою загального індоєвропейського походження та латинськими запозиченнями в англійській, німецькій та французькій мовах, сприяють вдосконаленню лексичної компетентності студентів в англійській мові і готують їх до свідомого сприйняття і засвоєння лексики мови, яка буде ними вивчатися пізніше як друга іноземна мова.

Завдання морфологічного рівня дають студентам можливість:

Ознайомитись з граматичними категоріями самостійних частин мови і виявити наявність / відсутність аналогічних категорій в англійській, німецькій та французькій мовах як то: граматична категорія роду та відмінку у іменника, синтетичні форми відмінювання дієслів, суплетивні форми ступенів порівняння певних прикметників та прислівників, подібність та розбіжність творення часових форм системи інфекту та перфекту у мовах, що зіставляються, подібність та розбіжність особових закінчень дієслів у німецькій, французькій та латинській мовах, розподіл дієслів за типом відмінювання у латинській, французькій та німецькій мовах, порівняльний аналіз форм дієслова “esse” у Praesens та Perfectum indicativi activi з формами дієслова “être” у Présent de l’indicatif та Passé simple forme active у французькій мові та дієслова “habere” у Praesens indicativi activi та форми дієслова “haben” у Perfekt active у німецькій мові;

Отже відкривається надзвичайно широке поле діяльності щодо удосконалення загально лінгвістичної компетенції студентів. Такий підхід до вивчення курсу латинської мови реалізує один з найголовніших принципів методики – мотивацію, бо мертва латинська мова оживає і постає перед студентами не жахаючим нагромадженням складних граматичних правил та незнайомої лексики, а стає зримим знаряддям пізнання та удосконалення своїх знань щодо живих мов, які вони вивчають.